

benvingut, benvinguda

Picassent, enclavat en el cor de la comarca de l'Horta Sud és una **porta oberta al mar i a la muntanya**. Els seus carrers, les seues cases i edificis emblemàtics, les seues gents i el seu extens terme municipal conformen un municipi acollidor i amb molta història.

Passejar pel seu **terme municipal** és descobrir la majestuositat de la musulmana **Torre d'Espioca** del segle XI, el bell paratge natural del **Clot de les Tortugues** i observar, des del seu mirador, les antigues pedreres de **Minyerola**. Pins i garroferes, tarongers i ametlers dibuixen en el paisatge la flora d'un terme de regadiu que banya l'herència d'una terra treballada amb tenacitat pels nostres avantpassats i amb esperança per al llaurador de hui. Al terme encara podem trobar les barraques de pedra en sec i els **aljubs**, antigues edificacions per emmagatzemar l'aigua al camp.

L'alçària de les llomes i muntanyes, roques corbes que es dibuixen en un paisatge d'horta, ens mostren la confluència de diverses comarques valencianes.

Volem mostrar el que som, volem ensenyar-vos i obrir les finestres de la nostra terra, del nostre poble, en definitiva, descobrir un **llegat de generacions** d'este paradís anomenat **Picassent**.

Som un poble amb una **gastronomia rica**, tant a l'estiu com a l'hivern. Les cuines picassentines preparen amb perseverança els plats típics de les festes Sant Cristòfor Màrtir que tenen lloc durant la primera quinzena del mes de juliol i són: les faves, els caragols i els pebrots en salmorra els que delecten el paladar durant els calorosos dies de l'estiu. Un altre plat que no falta en taula són *els partidets*, un conjunt de pa torrat amb sucre, canyella i llavorettes, per endolcir les postres i berenars de l'oriünd i convidar al foraster a provar amb interès esta **mescla de sabors**. L'olla, la sopa de núvia, les mandonguilles de carn i la pilota dolça se sumen a la varietat gastronòmica local que es prepara per als dies de fred i també cada **8 de setembre**, amb la **festivitat de la patrona, la Verge de Vallivana**.

Picassent **convida a passejar pels seus carrers**, a admirar la bellesa del conjunt monumental en l'esplanada de l'Ermita, amb el seu temple construït pels nostres avantpassats en 1738, l'església parroquial dedicada a Sant Cristòfor Màrtir, que segons les cròniques data de 1712, el barri àrab annex a la plaça, amb els seus carrers estrets i més conegut com *Els carrerons*.

En definitiva un municipi per a descobrir a molt pocs quilòmetres del mar i entre muntanyes.

coneix-nos

ORIGEN

Hi ha indicis de poblament al terme de l'**edat de bronze** (Molló de l'Almud) i de l'**època romana** (la Cova de l'Àguila). Els primers assentaments de la població a Picassent els trobem al voltant de l'actual barranc des d'on, a poc a poc, el poble ha anat creixent.

FESTES

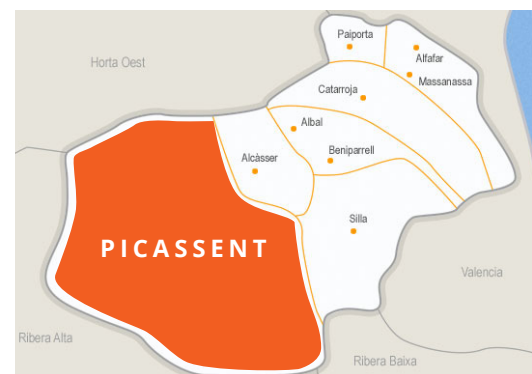
Les Festes Majors se celebren a principis del mes de setembre en honor a la **Mare de Déu de Vallivana** i també al **Santíssim Crist de la Fe**.

Altres festivitats locals tenen lloc al mes de maig amb la celebració de la **Miraculosa** i també el 10 de juliol amb el dia de **Sant Cristòfor Màrtir**.

SITUACIÓ

Picassent, poble de la comarca de l'Horta Sud està situat a 17 quilòmetres de la ciutat de València. El terme municipal s'estén al llarg de 85,9 km² en un sòl majoritàriament de tarongers i també de noves varietats agrícoles: caquis, kiwis i fins i tot l'ametla.

La indústria també forma part de l'economia local. El sòl industrial s'expandeix al llarg dels 4 polígons industrials ubicats al terme. Amb més de **2,5** quilòmetres quadrats.

www.picassent.es

Ajuntament de

Picassent

Picassent
un poble per viure i conviure

les nostres tradicions

1 Ball de Bastonots

És una de les manifestacions culturals per excel·lència del municipi **durant les Festes Majors**. Una dansa guerrera en què participen huit balladors agrupats en dos bàndols de quatre cadascun on un dels dansaires fa de capità i és qui dirigeix l'evolució del ball al so del tabal i la dolçaina i interpreten una espècie de marxa militar la qual podria considerar-se l'himne tradicional de la festa picassentina.

2 Carreres de Joies

Se celebraven antigament al carrer de Torrent amb un recorregut aproximat de 250 metres. El premi era un mocador de seda que s'anomenava "joia". Així es mostrava la importància que tenien les cavalleries en l'època ben necessàries per a les feines del camp. A més, en estes populars carreres es posaven a prova, no sols la perícia i habilitat del cavaller, sinó el coratge i la potència del cavall. En l'actualitat **se celebren durant les Festes Majors**.

3 El vell i la vella

Al **tercer dimecres de quaresma** a Picassent se celebra esta festa que tracta de satiritzar i ridiculitzar la situació que el poble travessa en l'àmbit polític i social. La festa comença la nit d'abans, en què, el veïnat es reuneix en una casa i entre totes i tots tracten els temes de la crítica i la sàtira social o del veïnat. Coneguts també com ninots o parots de mitja quaresma, fets amb tela i palla, "El vell i la vella" apareixen a les portes de les cases.

4 Dia de les corregudes

Va ser substituït fa molt de temps, per la *coetà* que té lloc el **10 de setembre**. La majoria de quadrilles de xics tiraven un bon grapat de coets fugidors al carrer de Torrent per disfrutar de la festa i al mateix temps ser el punt d'atracció de les fadrines que, amagades als balcons i les finestres, volien presenciar la festa i cantaven el popular *No hi ha sebo* per provocar els joves.

5 Cant de la carxofa

Té lloc durant els dies **8 i 9 de setembre** a l'arribada a l'Ermita de les imatges de la Mare de Déu de Vallivana i el Santíssim Crist de la Fe respectivament. Este cant conforma una manifestació popular i alhora simbòlica de la devoció religiosa ben arrelada al nostre poble als anys quaranta del segle XX. Una tradició que ha sigut recuperada per l'Ajuntament de Picassent a l'any 2010.

